

theologicae mogen heeten, worden van hem vermeld: «De mensis» en «De poculis veterum», beide in 1701 te Harderwijk uitgegeven.

Dit jaartal doet twijfel ontstaan, of het jaar van inschrijving te Harderwijk (1703) door den overigens zoo nauwkeurigen Bouman opgegeven, wel juist is (1).

Geheel gelijksoortig was het geval met den predikant der Nederd. Geref. Gemeente Johannes Wesselius, Theol. Doctor, in 1705 van Purmerend hier gekomen, die naar Amsterdam beroepen werd (2). Hij wilde hier blijven, mits hem de professorale titel werd verleend met een sortabel traktement, als Jurieu genoot (3). Men benoemde hem met ingang van 1 Januari 1711 tot Hoogleraar in de Theologie en Kerkelijke historiën, onder verplichting om «eens ter week te doen eene publijcque les op selecte materien en daerenboven te houden twee private collegien, één inde theologie en één inde kerckelijke historien» (4).

Hij hield zijne «Intreerede oopentlyk tot Rotterdam, in de Groote Kerk in de Latynze Taal den 5 van Louwmaand 1711», sprekende De laudibus Apostoli Pauli, welke oratie door Daniël Havart, Med. Doct., (quantum mutati

(1) Zie v. d. Aa, in voce.

(2) Ook de Kerkeraden deden der Regeering soms een dergelijk voorstel, ten einde een geliefden predikant voor hunne kerk te behouden. Dit was o. a. het geval, toen Jacques Basnage, Waalsch predikant, naar den Haag beroepen was. Het consistorie besloot toen een commissie aan Burgemeesteren te zenden, om o. a. voor hem «le titre de Professeur en Theologie» te vragen. Maar — het verzoek werd van de hand gewezen, waarschijnlijk om de gewenschte «augmentation de gages», en Basnage vertrok. Zie Act. du Cons. de l'Egl. Wall. de Rotterdam.

(3) Een beroep, dat echter, volgens eene aantekening van v. Dam v. Noordeloos ad v., geimprobeerd werd.

(4) Zie de reeds boven aangehaalde Resolutiën van 3 en 15 Juli 1710.